

волизира злото, а височината — доброто. Значи, тамъ дето на физическия свѣтъ има студъ, въ духовния свѣтъ има горещина. И обратно: тамъ, дето въ духовния свѣтъ има горещина, на физическия свѣтъ има студъ. Сѫщото може да се каже и по отношение на човѣшкото съзнание. Когато въ една областъ на човѣшкото съзнание е свѣтло, въ друга нѣкоя областъ е тѣмно.

Човѣкъ трѣбва да знае, че задъ топлината нѣкѫде седи студа; задъ свѣтлината седи тѣмнината; задъ доброто седи злото; задъ учеността седи невежеството. Изобщо, задъ всѣко изобретение, или задъ всѣка идея седатъ редица мислители, редица работници, които се проявявали въ сѫщото направление. Нѣкой учень открие нѣщо и казва, че внесълъ нова идея въ науката. Да мислите, че този учень, именно, самъ е открилъ нѣщо, то е все едно конътъ, който е пренесълъ житото въ хамбара на господаря си, да казва, че самъ го е пренесълъ. — Не, задъ копя седи колата, а въ колата — земедѣлецътъ, който върши главната работа. Той е главниятъ факторъ въ пренасянето на житото. На сѫщото основание казваме, че учениятъ, който е измислилъ нѣщо ново въ науката, не е нищо друго, освенъ впрегнатъ конъ, заставенъ отъ господаря си да свърши тази работа. Че е така, виждаме отъ факта, че учениятъ самъ се чуди, какъ е могълъ да се домогне до това откритие.